

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregori Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

NÚMERO DE CONSULTA: V0009-15

DATA D'EIXIDA: 22/12/2015

DESCRIPCIÓ DELS FETS:

En quedar derogat el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol després de la publicació del Reial decret 840/2015, de 21 de setembre, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguen substàncies perilloses, la persona consultant planteja com s'ha d'efectuar l'autoliquidació de l'impost mediambiental per la producció, tinença, depòsit i emmagatzematge de substàncies considerades com a perilloses (Model 644), tenint en compte que el model d'autoliquidació 644 segueix fent referència al RD 1254/1999, i el tipus de gravamen està associat a la classificació segons l'antiga Directiva 67/548 ja derogada.

QÜESTIÓ PLANTEJADA:

La consultant desitja conèixer si es modificarà el Model d'autoliquidació 644 o si s'efectuarà l'autoliquidació el gener de 2016 sobre la base de l'antiga directiva.

CONTESTACIÓ COMPLETA:

I. La Llei 10/2012, de 21 de desembre, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera, i d'organització de la Generalitat (DOCV núm. 6931 de 27.12.2012) va crear un nou impost sobre activitats que incideixen en el medi ambient.

El fet imposable d'aquest impost està constituït pels danys, impactes, afeccions i els riscos per al medi ambient derivats d'efectuar, en el territori de la Comunitat Valenciana, les activitats de producció d'energia elèctrica; producció, tinença, depòsit, i emmagatzematge de determinades substàncies considerades perilloses en funció dels riscos inherents per accidents greus; i les que suposen l'emissió de determinats gasos contaminants a l'atmosfera. En concret, el fet imposable de la modalitat de tinença, producció, depòsit i emmagatzematge de substàncies perilloses —que és sobre el qual versa aquesta consulta— es defineix amb referència a una llista de substàncies que s'enumeren en una norma estatal, el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol. Efectivament, disposa l'article 154.2.1.b de la Llei 10/2012:

“Constitueixen el fet imposable de l'impost els danys, impactes, afeccions i riscos per al medi ambient derivats d'efectuar en el territori de la Comunitat Valenciana, mitjançant les instal·lacions i altres elements patrimonials als quals es refereix l'apartat 1.1, qualsevol de les activitats següents:

...

b) La producció, tinença, depòsit i emmagatzematge de substàncies considerades perilloses d'acord amb l'annex 1, part 1, Relació de substàncies, i part 2, Categories de substàncies i preparats no denominats específicament en la part 1 del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervenen substàncies perilloses, sempre que la quantitat present en la instal·lació que es tracte, en qualsevol moment del període impositiu, supere el 10 % de les que figuren en la columna 3 de l'annex 1, part 1 i part 2 del Reial decret 1254/1999, o el 5 %, si es tracta d'instal·lacions situades en terrenys qualificats de sòl urbà”.

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregori Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

La base imposable coincideix amb la quantitat mitjana anual de substàncies presents en la instal·lació, amb la finalitat d'ajustar el mesurament del corresponent fet imposable al període impositiu anual, ja que té en compte l'efecte de les entrades i eixides de les substàncies en l'àmbit de l'activitat respectiva al llarg d'aquest període.

El tipus de gravamen es fixa en referència a unes quantitats que figuren en l'annex I del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, igual que ocorre amb el fet imposable. Així, l'article 154.8.1. b de la Llei 10/2012 estableix com a tipus impositiu:

“El resultat, expressat en euros, de dividir 1.000 per les quantitats, expressades en quilograms, que figuren en la columna 3 de l'annex I, part 1 i part 2, del Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, sense que, en el cas de les substàncies perilloses no denominades específicament, a les quals es refereix la part 2 de l'annex I esmentat, el tipus resultant pot excedir els 0,002 euros/quilogram”.

D'altra banda, el període impositiu coincideix amb l'any natural, es reporta l'impost l'últim dia del període impositiu (el 31 de desembre), i ha de ser autoliquidat pels subjectes passius en els vint primers dies naturals del mes següent al fi del període impositiu (és a dir, de l'1 al 20 de gener següent) en el lloc i forma que s'establisquen per ordre de la conselleria competent en matèria d'hisenda. Així mateix, els subjectes passius han d'efectuar pagaments fraccionats, referits a trimestres naturals, en els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre de cada any natural, en el lloc i forma que s'establisquen per ordre de la conselleria competent en matèria d'hisenda. A aquests efectes es va aprovar l'Ordre 7/2014, de 24 de març, de la Conselleria d'Hisenda i Administració Pública, per la qual s'aproven els models d'autoliquidació i pagaments fraccionats de l'impost sobre activitats que incideixen en el medi ambient (DOCV núm. 7243 de 28.03.2014). En concret, per a la modalitat de l'impost de producció, tinença, depòsit i emmagatzematge de determinades substàncies considerades perilloses, el Model 643 s'empra per a efectuar els pagaments fraccionats i el 644 per a l'autoliquidació de l'impost.

II. Tal com adverteix el consultant en el seu escrit, el Reial decret 1254/1999 esmentat, de 16 de juliol, ha sigut derogat recentment pel Reial decret 840/2015, de 21 de setembre, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguen substàncies perilloses, amb efectes des del 21/10/2015, amb la finalitat d'adaptar la norma al Sistema global harmonitzat de Nacions Unides sobre classificació i etiquetatge de substàncies i mesclures, amb el qual s'introdueixen noves classes i categories de perill, i que ha passat a adoptar com a nou sistema de classificació la Unió Europea.

III. D'altra banda, l'article 21 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, en relació amb la meritació i exigibilitat, disposa que:

“1. La meritació és el moment en què s'entén realitzat el fet imposable i en el qual es produeix el naixement de l'obligació tributària principal.

La data de la meritació determina les circumstàncies rellevants per a la configuració de l'obligació tributària, llevat que la llei de cada tribut dispose una altra cosa.

2. La llei corresponent de cada tribut podrà establir l'exigibilitat de la quota o quantitat que s'ha d'ingressar, o d'una part d'aquesta, en un moment diferent del de la meritació del tribut”.

**DIRECCIÓ GENERAL
DE TRIBUTS I JOC**

Gregori Gea, 14.
46009 VALÈNCIA

Per tant, en la data de la meritació, la normativa que resulta aplicable és la que es trobe vigent en aquest moment, que és la Llei 10/2012, l'article 154 de la qual, en la redacció vigent a aquesta data, fa referència al Real decret 1254/1999, de 16 de juliol, que és el que, per tant, s'ha d'entendre aplicable.

Aquesta contestació s'efectua d'acord amb la informació proporcionada en l'escrit de consulta, sense tindre en compte altres circumstàncies no esmentades o que concorregueren efectivament, i que pogueren tindre rellevància en la determinació de la vertadera naturalesa de l'operació i de les conseqüències fiscals, cosa que podrà ser objecte de comprovació administrativa. El que comuniqui a vostè amb efectes vinculants, d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.